

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

da de blev gift. Her er den trygt gifte kvinde ofte meget hård mod sin ugifte medsøster. Og de stærke følelser er et vanskeligt gebet. For manden bliver det udenfor ægteskab fødte barn som oftest en bestandig kilde til ufred — ikke andet. Han kender det ikke og elsker det ikke.

Lovparagrafferne var i og for sig strenge nok og er det stadig. Men det er med underholdsbidrag som med skatterne: den kommune, der driver beløbene ind med en lidt hård hånd, hjælper faktisk folk til ikke at glide ud i det håbløse. En ubetalt regning bliver ikke større eller mindre, men ikkebetalte underholdsbidrag vokser med månedligt tilkommende beløb og kan vokse de økonomisk svage komplet over hovedet, hvis disse penge ikke straks beslaglægges.

For nogle år siden kom der hjemme hos os en pæn ung mand, og da min mand ikke var hjemme, blev han så skuffet, at han udøste sit hjerte for mig. Han fortalte, at han i en årrække havde betalt sin del af underholdsbidraget til et barn, der havde 2 fædre. Han havde altid sat en ære i punktligt at overholde sine forpligtelser; nu var han arbejdsløs, og pludselig stod han overfor det, han aldrig havde tænkt på: at de to barnefædre hæftede solidarisk. Myndighederne afkrævede ham pludselig et større beløb, fordi den anden var rendt fra sine forpligtelser. Han kunne ikke betale og stod nu overfor tvangsanbringelse.

Jeg var oprørt, da jeg senere spurgte mig for og fik det svar: ja, men sådan er loven!

Heldigvis er den blevet ændret på det punkt.

Så vil jeg gerne spørge den højtærede minister: Kan man gå ud fra, at de mennesker, der bliver berøvet friheden „ved forvaring“, også ved, at de er berettigede til at indbringe deres sag for en domstol? Vil nogen hjælpe dem med det — fattige og ukyndige, som de som oftest er? Eller skal de sætte deres lid til den kommende mand, der vel nok bliver den mest optagne mand i Danmark: justitieombudsmanden?

Alt i alt — vi kan tiltræde lovforslaget og anbefaler det.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige modtagelse af lovforslaget og den tilslutning, som alle har givet. Jeg vil gerne understrege, at det har været ministeriets

opgave og formål at fremsætte et lovforslag, som var i overensstemmelse med konventionen. Jeg kan oplyse, at der ved drøftelsen i folketinget er fremsat synspunkter, som forsåvidt rækker ud over de krav, konventionen stiller, og som vi har forsøgt at løse, så ministeriet og jeg er ikke blind for, at der efter dette lovforslags vedtagelse kan komme en drøftelse af, hvorledes vi skal tilrettelægge vor egen lovgivning på disse områder, og jeg vil da være villig til at tage disse spørgsmål op. Ministeriet er allerede i gang med at foretage en nøjere undersøgelse af, om bestemmelserne i hele denne lovgivning, der sorterer under arbejds- og socialministeriet, er i overensstemmelse med synspunkterne af i dag.

Jeg vil også ved denne lejlighed gentage, hvad jeg har sagt i det andet høje ting, at vel forstår jeg udmærket det krav og de ønsker, der er om at få set på mange af disse bestemmelser, men jeg vil dog alligevel for mit eget vedkommende sætte et spørgsmålstegn ved, hvor langt vi skal gå.

Der har også under den forholdsvis korte drøftelse, lovforslaget her i tinget har været genstand for, været peget på visse grupper af medborgere, som i allerhøjeste grad sætter sig selv udenfor samfundet. Derfor må alle de bestemmelser, der findes i de afsluttende kapitler i forsorgsloven om disse personer, efter min mening tages op til en grundig overvejelse efter den vedtagelse, som rigsdagen nu er ved at foretage. Jeg vil gerne føje til, at jeg ikke tror, vi skal regne med, at vi kan fjerne alle bestemmelser, som tager sigte på berøvelse af friheden; men det synspunkt har jeg også forstået at man fra de ærede ordføreres side forsåvidt anerkender.

Jeg har kun kunnet sige disse ting til det, der har været fremført her, men hvis der er noget, man ønsker jeg skal undersøge nøjere, skal jeg ved anden behandling komme tilbage til disse spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om ændring i næringsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3447; fremsættelsen findes i tidenden sp. 339).